

Unit 8.3 – Vineyard of Navos

The Drama (1-16)

<p>א ויהי, אחר הדברים האלה, כרם היה לנבوت היזרעאלי, אשר בייזרעאל--אצל היכל אחאב, מלך שמרון.</p>	<p>1 And it came to pass after these things, that Naboth the Jezreelite had a vineyard, which was in Jezreel, hard by the palace of Ahab, king of Samaria.</p>
<p>ב וידבר אחאב אל-נבوت לאמר תנה-לי את-כרמך ויהי-לי לגן-זרק, כי הוא קרוב אצל ביתי, ואתנה לך תחתיו, כרם טוב ממנו; אם טוב בעיניך, אתנה-לך כסף מחיר זה.</p>	<p>2 And Ahab spoke unto Naboth, saying: 'Give me thy vineyard, that I may have it for a garden of herbs, because it is near unto my house; and I will give thee for it a better vineyard than it; or, if it seem good to thee, I will give thee the worth of it in money.'</p>
<p>ג ויאמר נבوت, אל-אחאב: חלילה לי מיהוה, מתתי את-נחלת אבותי לך.</p>	<p>3 And Naboth said to Ahab: 'The LORD forbid it me, that I should give the inheritance of my fathers unto thee.'</p>
<p>ד ויבא אחאב אל-ביתו סר וזעף, על-הדבר אשר-דבר אליו נבوت היזרעאלי, ויאמר, לא-אתן לך את-נחלת אבותי; וישכב, על-מטו, ויסב את-פניו, ולא-אכל לחם.</p>	<p>4 And Ahab came into his house sullen and displeased because of the word which Naboth the Jezreelite had spoken to him; for he had said: 'I will not give thee the inheritance of my fathers.' And he laid him down upon his bed, and turned away his face, and would eat no bread.</p>
<p>ה ותבא אליו, איזבל אשתו; וידבר אליו, מה-זה רוחך סרה, ואינך, אכל לחם.</p>	<p>5 But Jezebel his wife came to him, and said unto him: 'Why is thy spirit so sullen, that thou eatest no bread?'</p>
<p>ו וידבר אליה, כי-אדבר אל-נבوت היזרעאלי ואמר לו תנה-לי את-כרמך בכסף, או-אם-חפץ אתה, אתנה-לך כרם תחתיו; ויאמר, לא-אתן לך את-כרמי.</p>	<p>6 And he said unto her: 'Because I spoke unto Naboth the Jezreelite, and said unto him: Give me thy vineyard for money; or else, if it please thee, I will give thee another vineyard for it; and he answered: I will not give thee my vineyard.'</p>

NACH NOOK "The Reign of Achar"
 Rabbi Ya'akov Trump
 Explore the lesser known corners of Nach in depth and apply the timeless lessons to our lives.
 Mondays 8:00 pm (Men and Women)
 Wednesdays 10:00 am (Women)
 Zoom ID: 985 5785 8822
 Password: 918048

<p>ז ותאמר אליו, איזבל אשתו, אתה, עתה תעשה מלוכה על-ישראל; קום אכל-לחם, ויטב לך--אני אתן לך, את-כרם נבوت היזרעאלי.</p>	<p>7 And Jezebel his wife said unto him: 'Dost thou now govern the kingdom of Israel? arise, and eat bread, and let thy heart be merry; I will give thee the vineyard of Naboth the Jezreelite.'</p>
<p>ח ותכתב ספרים בשם אחאב, ותחתם בוחתמו; ותשלח הספרים (ספרים), אל-הזקנים ואל-החרים אשר בעירו, הישבים, את-נבوت.</p>	<p>8 So she wrote letters in Ahab's name, and sealed them with his seal, and sent the letters unto the elders and to the nobles that were in his city, and that dwelt with Naboth.</p>
<p>ט ותכתב בספרים, לאמר: קראו-צום, והשיבו את-נבות בראש העם.</p>	<p>9 And she wrote in the letters, saying: 'Proclaim a fast, and set Naboth at the head of the people;</p>
<p>י והושיבו שנים אנשים בני-בליעל, נגדו, ויעדהו לאמר, ברכת אלהים ומלך; והוציאהו וסקלהו, וימת.</p>	<p>10 and set two men, base fellows, before him, and let them bear witness against him, saying: Thou didst curse God and the king. And then carry him out, and stone him, that he die.'</p>
<p>יא ויעשו אנשי עירו הזקנים והחרים, אשר הישבים בעירו, כאשר שלחה אליהם, איזבל--כאשר כתוב בספרים, אשר שלחה אליהם.</p>	<p>11 And the men of his city, even the elders and the nobles who dwelt in his city, did as Jezebel had sent unto them, according as it was written in the letters which she had sent unto them.</p>
<p>יב קראו, צום; והשיבו את-נבות, בראש העם.</p>	<p>12 They proclaimed a fast, and set Naboth at the head of the people.</p>
<p>יג ויבאו שני האנשים בני-בליעל, וישבו נגדו, ויעדהו אנשי הבליעל את-נבות נגד העם לאמר, ברה נבות אלהים ומלך; ויצאהו מחוץ לעיר, ויסקלהו באבנים וימת.</p>	<p>13 And the two men, the base fellows, came in and sat before him; and the base fellows bore witness against him, even against Naboth, in the presence of the people, saying: 'Naboth did curse God and the king.' Then they carried him forth out of the city, and stoned him with stones, that he died.</p>
<p>יד וישלחו, אל-איזבל לאמר: סקל נבות, וימת.</p>	<p>14 Then they sent to Jezebel, saying: 'Naboth is stoned, and is dead.'</p>
<p>טו ויהי כשמע איזבל, כי-סקל נבות וימת; ותאמר איזבל אל-אחאב, קום רש את-כרם נבות היזרעאלי אשר מאן לתת-לך בכסף--כי אין נבות חי, כי-מת.</p>	<p>15 And it came to pass, when Jezebel heard that Naboth was stoned, and was dead, that Jezebel said to Ahab: 'Arise, take possession of the vineyard of Naboth the Jezreelite, which he refused to give thee for money; for Naboth is not alive, but dead.'</p>
<p>טז ויהי כשמע אחאב, כי מת נבות; ויקם אחאב, לרדת אל-כרם נבות היזרעאלי--לרשתו. {פ}</p>	<p>16 And it came to pass, when Ahab heard that Naboth was dead, that Ahab rose up to go down to the vineyard of Naboth the Jezreelite, to take possession of it. {P}</p>

What is the connection between these stories?

1. Chida 12:1

כרם היה לנבות היזרעאלי. ס"ת תימה כי כל איש אשר בתוכו יתמ"ה דאחרי שנגזרה עליו גזרה קשה איך התאווה תאווה כי יבא בכרם רעהו:

2. Abarbanel 21:1

NACH NOOK "The Reign of Achar"
 Rabbi Ya'akov Trump
 Explore the inner stories, corners of truth in depth, and apply the timeless lessons to our lives.
 Mondays 8:00 pm (Men and Women)
 Wednesdays 10:00 am (Women)
 Zoom ID: 981 5718 9822
 Password: 981000

ויהי אחר הדברים וגומר. כוונת הספ' להודיע שעם היות שראה אחאב את מעשה ה' כי נורא הוא אשר עשה עמו להפליא במלחמות בן הדד, לא נמנע מחטוא בענין נבות היזרעאלי, כי הסכים על הריגתו בעצת אשתו כדי לירש את כרמו, וגם כוון שנית בזה להודיע שאחאב חמל על בן הדד כמו שחמל שאול על אגג מלך עמלק, ובזה היה מהרשע, לפי שרחמי רשעים אכזרי, ולא חמל על נבות היזרעאלי מבני ישראל שהרגו לגזול את כרמו, ובזה היה מוסיף על חטאתו פשע שהרג את הצדיק ומלט את האויב הרשע

Does Achav have the right to the vineyard?

3. Malbim 21:2

כרם היה לנבות היזרעאלי כי הגם שלפעמים יערב לב מלך לקחת כרם או שדה וכמ"ש ואת כרמיכם יקח ונתן לעבדיו, הלא זה ממשפטי המלוכה אם הדבר צריך לצורך המלוכה, כגון שלוקח מס לשלם בו לאנשי צבאותיו שזה מתועלת הכללי אשר כל בני המדינה צריכים לישא בעול המדינה, והאיש הבלתי נושא בעול רשות ביד המלך לקחת נחלתו ולכופו בחזקה. וכן אם היה הכרם הזה בשומרון אצל בית המלכות, שאחר שבית המלכות שבשומרון היה ענין כללי לתועלת הכלל, כי שומרון היתה עיר הבירה וצריך שבית המלכות יהיה מפואר בכל עוז וזה לכבוד האומה ותועלתה אם היה לוקחו הכרם אין רע, לכן אמר כי **הכרם היה ביזרעאל, ואחאב היה מלך שומרון** ר"ל שומרון היתה עיר מלכותו, לא יזרעאל, והיכלו אשר ביזרעאל אינו בית מלכות רק היכל שלו לא מצד שהוא מלך:

וידבר וגם לא רצה את כרמו לצורך איזה דבר כללי רק רצה לעשות ממנו גן ירק, באופן שרצה להשחית עצי הכרם (שהוא איסור) לזרוע בו ירק, ולא נתן בו שום טעם של תועלת רק מצד שקרוב אל ביתו והנה אחאב שהיה עוע"א היה דרכו להעמיד הבעל על הגן שלו, כמ"ש ותחפרו מהגנות אשר בחרתם, המתקדשים והמטהרים אל הגנות, (וכ"כ התוס' בסנהדרין (דף כ' ע"ב) שלכן לא רצה לתת לו מפני שרצה לעשות בו ע"ז, וגם כתבו שאף למ"ד כל האמור בפ' מלך היה מותר בו, זה רק אם לוקח הכרם לצורך עבדיו לא לעצמו, ועוד כתבו שזה אם הכרם אינו נחלת אבות), וא"ל אם לא תרצה לתתו בעבור שצריך לך לכרם, **אתנה לך כרם טוב ממנו, ואם טוב בעיניך למכרו אתנה לך כסף**:

Why is Navos so adamant about this?

4. Metzudos 21:3

חלילה לי מה'. חולין הוא לי, בעבור מצות ה', שאמרה התורה (ויקרא כה כג): והארץ לא תמכר לצמיתות:

5. Malbim 21:3

ויאמר נבות הנה מלבד שנבות לא רצה למכור את נחלת אבותיו, דבר אל אחאב דברים הנוקבים עד חדרי בטן, במ"ש חלילה לי מה' מתתי את נחלת אבותי לך רצה להוכיח בזה את אחאב שעזב נחלת אבותיו, שהוא ה' אלהי אבותיו, שהוא הנחלה היותר יקר מנחלת שדה וכרם שהם רק לחיים הזמניים, אבל האמונה והתורה היא נחלת הנפש, והוא עזבם בלא כסף ובלא מחיר, ולהוכיח על פניו אמר חלילה לי מתתי את נחלת אבותי, הזכיר לו איך יקר בעיני איש נלבב נחלת אבותיו אף נחלה זמנית משדה וכרם, וכ"ש נחלה נפשית, ובמ"ש **חלילה לי מה'**, שלא היה לו להזכיר בזה שם ה' רמז כי אחר שאתה תעמיד על הגן את ההבל והבעל, חלילה לי מה' אשר הוא נחלת אבותי, בו בטחו אבותי ויהי נחלתם, ואיך אתנהו לך לבעל ואשרה:

Why the same words as when Achav is upset about the prophecy of doom at the end of Perek 20?

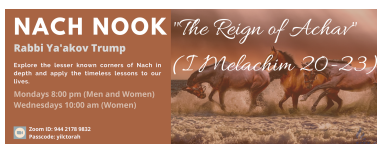
Abarbanel: He didn't want to take it with force.

- He was upset he couldn't get it.
- He was upset that his spiritual heritage was insulted.

How could the king send a message of false treason in writing?

6. Malbim 21:8

השאלות: יפלא מאד איך לא התיראה מלכתוב בשם המלך אל הזקנים והחורים שישכרו עדי שקר ויעידו עדות שקר על נבות ושישפטוהו ע"ז משפט מות, ומה תעשה אם הזקנים יראו את מכתב המלך אל כל העם ותתגלה הנבלה הזאת שהמלך אשר במשפט יעמיד ארץ מצוה לרצוח נפש נקי על לא חמס בשקר ובמרמה, והלא מחר יעשה כן לכל איש

ואיש ותחנף הארץ בדמים, ואיך הסכימו כל הזקנים לזה ולא גלו ערותו וחטאתו לעיני השמש, ודבר כזה לא נמצא דוגמתו בקורות העמים גם בימי החשך והאפלה, ולמה יושיבוהו בראש העם, ולמה יעידו שברך אלהים ומלך ולא די באחד מהם, ולמה אמר ותכתוב ספרים והיה די שתכתוב ספר אחד, ולמה כפל ויבואו שני האנשים בני בליעל ויעידוהו אנשי הבליעל:

ותכתוב, הנה היא שמעה והבינה ג"כ כי נבות כיון לבזות את הע"ז איך שאחאב המיר נחלת אבותיו, וכן בזה את המלך בדברו אליו כזאת, והגם שלא היו עדים, וע"י שבזה את המלך אין המלך יכול להיות עד ובע"ד, הלא במה שבזה אלהיו הלא על זה נאמן המלך להעיד, והנה משפט המבזה את המלך יהיה לפני החורים, ומשפט המקלל אלהיו הוא לפני הזקנים, וז"ש **שכתבה ספרים בשם אחאב ותחתום בחותמו** ובספרים האלה היה כתוב כי אחאב מעיד שנבות ברך אלהים ומלך, ובזה לא כתבה שקר כי באמת בזה את אחאב ואלהיו, **ושלחה את הספרים אל הזקנים** שהם ידונו על שבזה הע"ז, **ואל החורים** שהם ידונו על שבזה את המלך, ובאר למה שלחה זאת ליזרעאל כי **אשר בעירו היושבים את נבות** וראוי שיהיה נדון לפני ב"ד שבעירו, והנה לפי המשפט ראוי שאחאב יבא בעצמו לפני הב"ד ויעידו בפניו, כי אין ראוי לדון דיני נפשות על עדות שבכתב, וע"ז:

Why did they need the pretext of the fast day?

7. Radak 21:9

קראו צום. כמשמעו לשון תענית וכתרגום יונתן גזרו צומא ואמרה זה לפי שביום התענית מפשפשין במעשיהם ואם יש מעוות מתקנין אותו ואדוני אבי ז"ל פירש צום קבוץ וכן ביום צום שבימייהו מלשון רז"ל צומת הגידין שהוא מקום קבוץ הגידין:

Elijah's Message (17-26)

יז וַיְהִי, דְּבַר-יְהוָה, אֶל-אֵלִיהוּ הַתִּשְׁבִּי, לֵאמֹר.	17 And the word of the LORD came to Elijah the Tishbite, saying:
יח קום רד, לקראת אחאב מלך-ישראל--אשר בשמרון; הנה בכרם נבות, אשר-ירד שם לרשתו.	18 'Arise, go down to meet Ahab king of Israel, who dwelleth in Samaria; behold, he is in the vineyard of Naboth, whither he is gone down to take possession of it.
יט ודברת אליו לאמר, כה אמר יהוה, הרצחת, וגם-ירשת; ודברת אליו לאמר, כה אמר יהוה, במקום אשר לקקו הכלבים את-דם נבות, ילקו הכלבים את-דמך גם-אתה.	19 And thou shalt speak unto him, saying: Thus saith the LORD: Hast thou killed, and also taken possessions? and thou shalt speak unto him, saying: Thus saith the LORD: In the place where dogs licked the blood of Naboth shall dogs lick thy blood, even thine.'
כ ויאמר אחאב אל-אליהו, המצאתני איבי; ויאמר מצאתי--יען התמכרך, לעשות הרע בעיני יהוה.	20 And Ahab said to Elijah: 'Hast thou found me, O mine enemy?' And he answered: 'I have found thee; because thou hast given thyself over to do that which is evil in the sight of the LORD.'
כא הנני מבי אליך רעה, ובערתי אחרך; והכרתי לאחאב משתין בקיר, ועצור ועזוב בישראל.	21 Behold, I will bring evil upon thee, and will utterly sweep thee away, and will cut off from Ahab every man-child, and him that is shut up and him that is left at large in Israel.
כב ונתתי את-ביתך, כבית ירבעם בן-נבט, וכבית, בעשא בן-אחיה: אל-הכעס אשר הכעסת, ותחטא את-ישראל.	22 And I will make thy house like the house of Jeroboam the son of Nebat, and like the house of Baasa the son of Ahijah, for the provocation wherewith thou hast provoked Me, and hast made Israel to sin.
כג וגם לאיזבל--דבר יהוה, לאמר: הכלבים יאכלו את-איזבל, בחל יזרעאל.	23 And of Jezebel also spoke the LORD, saying: The dogs shall eat Jezebel in the moat of Jezreel.

כד הַמֵּת לְאַחָב בְּעִיר, יֹאכְלוּ הַכְּלָבִים; וְהַמֵּת, בְּשָׂדֵה, יֹאכְלוּ, עוֹף הַשָּׁמַיִם.	24 Him that dieth of Ahab in the city the dogs shall eat; and him that dieth in the field shall the fowls of the air eat.'
כה רַק, לֹא-הָיָה כְּאַחָב, אֲשֶׁר הִתְמַכֵּר, לַעֲשׂוֹת הָרַע בְּעֵינֵי יְהוָה--אֲשֶׁר-הִסְתֵּה אֹתוֹ, אִיזְבֵּל אִשְׁתּוֹ.	25 But there was none like unto Ahab, who did give himself over to do that which was evil in the sight of the LORD, whom Jezebel his wife stirred up.
כו וַיִּתְעַב מְאֹד, לְלֶכֶת אַחֲרֵי הַגִּלְלִים--כְּכֹל, אֲשֶׁר עָשׂוּ הָאֲמֹרִי, אֲשֶׁר הוֹרִישׁ יְהוָה, מִפְּנֵי בְּנֵי יִשְׂרָאֵל. {פ}	26 And he did very abominably in following idols, according to all that the Amorites did, whom the LORD cast out before the children of Israel. {P}

What is Achav's response?

8. Abarbanel 21:17

והתמכר ענינו עשית עצמך כאלו לא הכרת ולא ידעת דבר, יאמר שאחאב היה מכיר ויודע האמת שאיזבל הרגה את נבות בתחבולה, והיה אחאב מתנכר ועושה עצמו כאילו לא היה מכיר ולא היה יודע האמת מזה

Why the separate punishment for Izevel?

9. Abarbanel 21:23

ולפי שאיזבל היא היתה במעל הזה, אמר שהכלבים יאכלו את דמה בחלק יזרעאל, שהוא היה המקום שנהרג בו נבות, והנה לא אמר כזה לאחאב לפי שידע הנביא שהיא צותה להרוג את נבות בעצם וראשונה, אבל היתה הקללה אשר זכר לאחאב

Achav's Response (27-29)

כו וַיְהִי כְשָׁמַע אַחָב אֶת-הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה, וַיִּקְרַע בְּגָדָיו, וַיִּשֶׂם-שָׂק עַל-בְּשָׂרוֹ, וַיִּצוּם; וַיִּשְׁכַּב בְּשָׂק, וַיִּהְלֶךְ אֵט. {פ}	27 And it came to pass, when Ahab heard those words, that he rent his clothes, and put sackcloth upon his flesh, and fasted, and lay in sackcloth, and went softy. {P}
כח וַיְהִי, דְבַר-יְהוָה, אֶל-אֱלִיָּהוּ הַתִּשְׁבִּי, לֵאמֹר.	28 And the word of the LORD came to Elijah the Tishbite, saying:
כט הֲרֵאִיתָ, כִּי-נִכְנַע אַחָב מִלְּפָנָי; יֵעַן כִּי-נִכְנַע מִפְּנֵי, לֹא-אָבִי הָרָעָה בְּיָמָיו--בְּיָמַי בְּנֹו, אָבִיא הָרָעָה עַל-בֵּיתוֹ.	29 'Seest thou how Ahab humbleth himself before Me? because he humbleth himself before Me, I will not bring the evil in his days; but in his son's days will I bring the evil upon his house.'

Did the punishment happen?

10. Ralbag 21:19

ואפשר שנאמ' שהרצון בו כי במקום שהוא בעינו ילוקו הכלבי' את דמו אך מפני כי נכנע אחאב מפני השם ית' האריך לו זה עד ימי בנו ועם כ"ז נתקיים באחאב קצת זה הרע והו' שלקקו הכלבי' את דמו שנשטף מן הרכב על ברכת שמרון ואמר שם כי הזונו' רחצו להפליג בספור עונש אחאב והוא שהזונות הרוחצות בברכה ההיא רחצו מדמו והכלבים לקקו דמו:

Questions

- Why is this personal story of injustice inserted here?
- Why is Eliyahu's rebuke so cutting and national more than just a private affair?

Connection to Previous Section

11. I Melachim 21:1

וַיְהִי אַחַר הַדְּבָרִים הָאֵלֶּה גָּרַם הַיְהוָה לְנָבוֹת הַיִּזְרְעֵלִי אֲשֶׁר בִּיזְרְעֵאל אֶצֶל הַיְכָל אַחְזָב מֶלֶךְ שָׁמְרוֹן:

The following events] occurred sometime afterward: Naboth the Jezreelite owned a vineyard in Jezreel, adjoining the palace of King Ahab of Samaria.

12. I Melachim 20:43

וַיֵּלֶךְ מֶלֶךְ-יִשְׂרָאֵל עַל-בֵּיתוֹ סָר וְזַעַף וַיָּבֹא שָׁמְרוֹנָה: (פ)

Dispirited and sullen, the king left for home and came to Samaria.

13. I Melachim 21:4

וַיָּבֹא אַחְזָב אֶל-בֵּיתוֹ סָר וְזַעַף עַל-הַדְּבָר אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלָיו נְבוֹת הַיִּזְרְעֵלִי וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֶּן לָךְ אֶת-נַחֲלַת אֲבוֹתַי וַיִּשְׁכַּב עַל-מִטָּתוֹ וַיִּטֵּב אֶת-פָּנָיו וְלֹא-אָכַל לֶחֶם:

Ahab went home **dispirited and sullen** because of the answer that Naboth the Jezreelite had given him: "I will not give up to you what I have inherited from my fathers!" He lay down on his bed and turned away his face, and he would not eat.

Examining the Retort

Navos's Response

14. I Melachim 21:3

וַיֹּאמֶר נְבוֹת אֶל-אַחְזָב חֲלִילָה לִי מִיְהוָה מִתְּתִי אֶת-נַחֲלַת אֲבוֹתַי לָךְ:

But Naboth replied, "The LORD forbid that I should give up to you what I have inherited from my fathers!"

Achav's perception

15. I Melachim 21:4

וַיָּבֹא אַחְזָב אֶל-בֵּיתוֹ סָר וְזַעַף עַל-הַדְּבָר אֲשֶׁר-דִּבֶּר אֵלָיו נְבוֹת הַיִּזְרְעֵלִי וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֶּן לָךְ אֶת-נַחֲלַת אֲבוֹתַי וַיִּשְׁכַּב עַל-מִטָּתוֹ וַיִּטֵּב אֶת-פָּנָיו וְלֹא-אָכַל לֶחֶם:

Ahab went home dispirited and sullen because of the answer that Naboth the Jezreelite had given him: "I will not give up to you what I have inherited from my fathers!" He lay down on his bed and turned away his face, and he would not eat.

Achav's reporting

16. I Melachim 21:6

וַיְדַבֵּר אֵלֶיהָ כִּי-אֲדַבֵּר אֶל-נְבוֹת הַיִּזְרְעֵלִי וְאָמַר לוֹ תִּנְהַלְלִי אֶת-כַּרְמִי בְכֶסֶף אִם-חַפֵּץ אַתָּה אֶתְנֶנָּה-לָךְ כָּרֶם תַּחֲלוּתִי וַיֹּאמֶר לֹא-אֶתֶּן לָךְ אֶת-כַּרְמִי:

Sell me your vineyard for money, or if 'I spoke to Naboth the Jezreelite and proposed to him', So he told her 'I will not give my vineyard to you', but he answered; 'I'll give you another vineyard in exchange you prefer, I

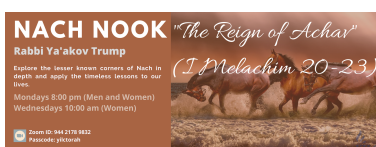
Mishpat Hamelech

17. I Shmuel 8:11-14

וַיֹּאמֶר זֶה יְהִי־מִשְׁפַּט הַמֶּלֶךְ אֲשֶׁר יִמְלֹךְ עֲלֵיכֶם אֶת-בְּנֵיכֶם יִקַּח וְשָׂם לוֹ בְּמִרְכָּבָתוֹ וּבְפָרָשָׁיו וְרָצוּ לִפְנֵי מִרְכָּבָתוֹ:

He said, "This will be the practice of the king who will rule over you: He will take your sons and appoint them as his charioteers and horsemen, and they will serve as outrunners for his chariots.

וְאֶת-שְׂדֵדוֹתֵיכֶם וְאֶת-כַּרְמֵיכֶם וְזִיתֵיכֶם הַטּוֹבִים יִקַּח וְיִתֵּן לַעֲבָדָיו:

He will seize your choice fields, vineyards, and olive groves, and give them to his courtiers.

18. Talmud Bavli, Sanhedrin 20a

אמר רב יהודה אמר שמואל כל האמור בפרשת מלך מלך מותר בו רב אמר לא נאמרה פרשה זו אלא לאיים עליהם שנאמר (דברים יז, טו) שום תשים עליך מלך שתהא אימתו עליך

With regard to the king's rights, the Sages engaged in a dispute: **Rav Yehuda says** that **Shmuel says**: Concerning **all** the actions **that are stated in the biblical passage about the king** (see I Samuel 8:11–17), **it is permitted** for a king to perform **them**. **Rav says**: This biblical **passage was stated only** in order **to threaten** the Jewish people, so that they would accept the king's sovereignty with reverence, **as it is stated**: **"You shall set a king over you"** (Deuteronomy 17:15), meaning, it is necessary **that his fear should be upon you**. But the king is not actually permitted to perform the actions stated there.

19. Tosfos, ad loc.

מלך מותר וכו' - **תימה** למה נענש אחאב על נבות כיון שלא רצה למכור לו כרמו ...

אי נמי דפרשת המלך לא נאמרה רק על המלך שנמלך על כל ישראל ויהודה ומאת המקום ואחאב לא מלך על יהודה וגם לא מלך מאת המקום:

20. Responsa Rashba VI:254

וכך ראיתי שאין הדברים אמורים אלא במה שהוא נעשה בדיני המלכות שכל עם ועם יש לו חקים ידועים בדיני המלכות ודינא דמלכותא אמרו דינא דמלכא לא אמרו וכל מה שאינו מחקי המלוכה אעפ"י שיאמר עכשיו המלך כן אינו דין וכן הסכימו הראשונים ז"ל.